Ο χρόνος κυλά σημαδεύοντας κάθε ημέρα βαθιάς ύφεσης ως χειρότερη της προηγούμενης.

Υπήρξαν βεβαίως και θετικά αποτελέσματα στην προσπάθεια μείωσης των κρατικών εξόδων τα οποία δεν μένουν απαρατήρητα.

Οι πολίτες είναι πλέον εξουθενωμένοι από τα συνεχή μπαράζ φοροεισπαρακτικής τακτικής, μείωσης μισθών κτλ. Οι καθημερινές συνθήκες διαβίωσης φθάνουν στο ανώτατο επίπεδο αντοχής.

Η όλη εικόνα μιας κοινωνίας "υπό κατάρρευση" που καθημερινά οφείλει να πληρώνει τα λάθη, τις παραλήψεις ή ακόμη και την κακοδιαχείριση ορισμένων, έχει επηρεάσει σημαντικότατα την ψυχική κατάσταση ανθρώπων κάθε ηλικίας.

Βλέπουμε το αύριο να είναι αβέβαιο, μαύρο και απεχθές. Χωρίς επιλύσεις σε βασικά κοινωνικά προβλήματα.

Ζούμε με τους εφιάλτες μιας τελικής και ουσιαστικής κατάρρευσης του οικονομικού κράτους.

Συνεχώς διαπιστώνουμε τα "κοράκια" των διεθνών αγορών να είναι από επάνω μας, έτοιμα ανά κάθε περίοδο ανάγκης δανεισμού να μας κατασπαράξουν...

Πλέξεις οικονομικών ενεργειών, από εταίρους και μη, πολλές φορές μας δημιουργούν αίσθηση οικονομικής ασφυξίας.

Επί σειρά μηνών τα συνεχή μέτρα για εξυγίανση της Εθνικής δημοσιονομικής κατάστασης "κτυπούν" την υγεία μας, τη ζωή μας.

Βλέπετε ότι τελικά "ο γιατρός" είναι πράγματι στην καθημερινή μας ζωή.

Πόσο θα αντέξουμε άλλο τα μέτρα που έχουν παρθεί και αυτά που θα παρθούν;

Μαζί με τα αισθήματα μιας κλονισμένης οικονομίας, κλονίζεται τελικά και η υγεία μας.

Είναι ένας παράγοντας που καθημερινά αναφέρεται αλλά δεν υπολογίζεται δεόντως.

Χωρίς ανάπτυξη, με ρεαλισμό και αυτογνωσία, το πιθανότερο είναι ότι η πορεία μας δεν θα ξεφύγει τα δυσάρεστα....

Διαβάζουμε και ακούμε για μέτρα ανάπτυξης αλλά ανάπτυξη....δεν βλέπουμε!

Πώς θα επιτευχθεί μια θετική ανάπτυξη όταν ουσιαστικά όλοι την μνημονεύουμε αλλά δεν την διαπιστώνουμε;

Αλήθεια, γνωρίζουμε βάσει ποιού οικονομικού σχεδίου πορευόμαστε;

Πού θα οδηγηθούμε;

Υπάρχουν οικονομικά δεδομένα βάσει του σχεδίου και αν ναί, πότε θα μας οδηγήσουν εκτός κρίσης;

Πολλά είναι τα ερωτηματικά ένα όμως είναι το βέβαιο: ότι οι Έλληνες για να ζήσουν, να αγωνισθούν, να δημιουργήσουν και να πετύχουν τους σκληρότερους στόχους χρειάζονται ουσιαστική ελπίδα εξόδου από την κρίση.

Το χειρότερο είναι ότι είναι άγνωστο εάν οι θυσίες των Ελλήνων θα πιάσουν τόπο!

Οι συνεχείς δανεισμοί μας οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο που δεν υπάρχει έξοδος.

Υπάρχουν οι θετικές και οι αρνητικές θέσεις και απόψεις για τα μέτρα που έχουν παρθεί ή πρόκειται να επιβληθούν.

Μακριά από τις πολιτικές θέσεις κάθε κόμματος, εμείς εξετάζουμε την πορεία των προσπαθειών υπέρ όλων των Ελλήνων.

Πρέπει να επιτύχουμε, αγωνιζόμενοι, ενωμένοι, δημιουργώντας ελπίδα και προοπτική εξόδου από την χειρότερη περίοδο της μεταπολεμικής ιστορίας της χώρας μας.

Το οφείλουμε στην πατρίδα, το έθνος, την κοινωνία, τις οικογένειές μας, τον εαυτό μας.